

се наричалъ *Лицейски празникъ* *), и за това се подразу­мева, че този празникъ билъ още отъ най-старо врѣме по обичайтъ на Аркадитѣ, които сж биле заедно съ Евандра. Това мнение било една нова **) идея, защото възможно че името произлѣзло и отъ вълчицата, споредъ както се виждало, че Луперкийскитѣ священници начну­вале да тичатъ отъ тамъ, гдѣто Ромулъ билъ положенъ пеленаче. Отъ нѣщата обаче, които ставале въ врѣме на празникътъ мжчно можело да се разбере за причината; понеже колева кози, послѣ довоздале два юноша отъ най-благороднитѣ, и съ окървавенитѣ ножове допирале до челото имъ; напокомъ други лица извѣднѣжъ ги обършвале съ вълната, която държале готова натопена въ млѣко, и тутакси юношитѣ трѣбвало да се расмѣятъ. Подиръ туй дереле козитѣ, и тичале голи, и съ ремжцитѣ, съ които биле опасани, ударвале всякого, когото щеле да срѣщнатъ. По обичайтъ даже и невъзрастнитѣ жени не бегале отъ ударитѣ, защото си мечтаеле, че ужъ щело да имъ бжде за щастие и за добра свобода. Луперкийскитѣ священници на онзи празникъ имале единъ особенъ обичай да жертвуватъ куче. Единъ писателъ на име Бута, който писалъ елегитѣ ***) за баснословнитѣ причини за Римскитѣ обичаи приказва че, когато Ромулъ побѣдилъ Амулия, тичешкомъ и съ радость дошелъ до мѣстото, гдѣто

*) Въ Аркадія има една гора нарицаема *Лицейска гора*, на която старитѣ Еллини сж служиле на Лицейския Зевсъ.

**) Споредъ двоякото разбиране на правописанието относително името влѣкъ произлезло, че то било приспособено и за двата рода.

***) Поезии, които сж биле отъ по 5, и 6 метра.